

Jordanian ja Pyhän Maan evankelisluterilainen kirkko (ELCJHL)

Piispa TT Munib Younan myounan@elcjl.org
Huhtikuu 2007

Kristillisen sionismin eettinen arviointi

Kristityt sionistit ja "Israelin ystävät" tulevat usein tuhansittain kaikkialta maailmasta osoittamaan järkkymättömän tukensa Israelille ja rukoilemaan sen puolesta. Samalla he hylkäävät ja kääntävät selkänsä paikallisille palestiinalaisille kirkkoille.

Pakolaisuudessa kasvaneena luterilaisena arabikristittyinä kysymys Palestiinan ja Israelin maasta ja siihen liittyvästä teologiasta ei ole pelkästään teologinen tai filosofinen. Minulle Kysymys on minuudestani, kaikista siitä mikä minulle on pyhää kristittyinä. Olen joutunut kohtaamaan nämä kysymykset jo nuorena oman perheeni historian kautta.

Isäni oli yksi 6500 palestiinalaisesta, jotka ajettiin pois Beershebesta vuonna 1948. Äitini on kotoisin Länsi-Jerusalemista. Hän muistaa, kuinka perhe poistui kotoaan sen jälkeen kun israelilaisten Hagana-joukkojen edustaja oli kehottanut heitä lähtemään ja luvannut, että he voivat palata pian. Poistuttuaan he kääntyivät tiellä katsomaan taakseen ja näkivät räjäytetyn

kotinsa liekkien vallassa. Nämäkin kaksi perhettä liittyivät niiden 800 000 palestiinalaisen pakolaisen joukkoon, jotka oli ajettu kodeistaan. 200 000 heistä lähti ennen toukokuuta 1948 tai ennen kuin sotilaallista vastarintaa tai aseellista tukea arabimailta oli organisoitu.

Kasvoin Jerusalemin vanhassa kaupungissa vuoden 1967 sodan keskellä. Tuon sodan jälkeen Länsirannan, Itä-Jerusalemin ja Gazan miehitys on hallinnut palestiinalaisten elämää. Miehitysvalta loukkaa päivittäin perustavia ihmisoikeuksia.

Kaikkein pahinta minulle oli, että kristityt sisaret ja veljet eri puolilta maailmaa puolustivat sitä mitä oli tapahtunut ja kutsuivat sitä Jumalan suunnitelmaksi. Muistan yhä ensimmäisen tapaamiseni kristityn Israelin ystävän kanssa. Hänen minun piti kiittää Jumalaa koska kirjoitukset kävivät nyt toteen Kuuden päivän sodassa. Sitten hän käski minua lukemaan Danielin kirjasta kuinka suurisarvinen vuohipukki voittaa kaikki muut (Dan. 8). Minä ihmettelin, mistä on kysymys.

Aloin opiskella hepreaa voidakseni ymmärtää näitä kysymyksiä ja sitä miten, kaikki tämä sopi ymmärrykseeni oikeudenmukaisesta ja rakastavasta Jumalasta. Luin Vanha Testamenttia ja lopulta päätyin pappisseminaariin. Koko elämäni olen koettanut vastustaa näitä vääriä teologioita ja niiden aiheuttamaa tuhoa ja kirkastaa uutta Pyhän Maan teologiaa, joka todistaa siitä miten Jumala on kaikkia ihmisiä rakastanut.

Kristillisen sionismin määrittelyä

Sionismi ja kristillinen sionismi¹ voidaan ymmärtää monella eri tavalla. Kristillisen sionismin lähtökohta on tapa tulkita Raamattua, jossa ajatellaan että Jumala kokoaa juutalaiset omaan maahansa ja jonka mukaan koko Palestiina on Aabrahamille annetun lupauksen mukaisesti juutalaisten maata koska he ovat Jumalan valittu kansa. Tähän liittyy monia eri näkökulmia, joista tärkeää on huomioida kaksi toisiinsa erottamattomasti liittyvää tulkintaa:

- 1) Raamatun Israelin ja nykyisen Israelin valtion rinnastaminen johtaa ajatukseen, että nykyajan kristityn pitää tukea ja suojella nykyistä Israelin valtiota ja lisäksi erityisesti tukea sen pyrkimystä ottaa haltuunsa koko historiallinen Palestiina. Tämä näkökulma perustetaan muinaisiin juutalaisten (myöhemmin myös kristittyjen) pyhiin kirjoituksiin. Tällaisen ajattelun käytännön seurauksena on normaalin oikeudenkäytön, lakien, maanomistusoikeuden, kansainvälisen oikeuden, ihmisoikeussopimusten ja ihmisten oikeuksien täydellinen ohittaminen.
- 2) Tähän liittyy eskatologinen uskomus, että nykyajan Israelin menestys on tervetullut viesti profeteioiden toteutumisesta ja Kristuksen toisen tulemisen, ylöstempaamisen ja viimeisen taistelun, Harmageddonin, lähestymisestä. Tuolloin uskotaan kaikkien oikeiden kristittyjen tulevan pelastetuiksi ja niiden jotka eivät usko tulevan tuomituiksi iankaikkiseen kadotukseen.

Toisenlainen luvatus maan teologia

Tämä voi tuntua eskatologisiin teorioihin uppoutuneista yllättävältä, mutta kysymykseen “kenen maa on” löytyy teologisesti hyvin yksinkertainen vastaus:

Maa on Jumalan.

Psalmi 24 kiteyttää yhden Raamatun pääteemoista:

“Herran on maa ja kaikki mitä siinä on, maanpiiri ja ne jotka siinä asuvat. (Ps. 24:1)

Jumala on koko maanpiirin luoja ja omistaja, maat mukaanlukien. Jumala voi tehdä maalla mitä Hän haluaa – myös “Pyhällä Maalla”, sillä kuka hyvänsä siinä asuu on ”kuin siirtolainen ja muukalainen (3 Moos 25:23).

Jumala voi luovuttaa maan kuten hän teki luvatessaan sen Aabrahamille:

”...sillä koko sen maan, jonka näet, minä annan sinulle ja sinun jälkeläisillesi ikiajoiksi (1 Moos 13:15).

Jumala myös asettaa ehdot maassa asumiselle:

”Olkaa rehellisiä, noudattakaa oikeudenmukaisuutta, niin saatte elää ja pitää omananne sen maan, jonka Herra, teidän Jumalanne, antaa teille.” (5 Moos16:20).

Jumala myös ottaa maan pois:

¹ Suomentajan huomautus: Suomessa 'kristillinen sionismi' on käsitteenä verraten tuntematon. Kansainvälisesti sillä viitataan Yhdysvaltojen uskonnollisen oikeiston käsityksiin Israelin raamatullisesta roolista maailmanhistorian tapahtumissa. Teologinen perusta tälle on premillenniaalinen dispensationalismi. Suomessa luterilaisen kirkon lähipiirissä lähinnä tätä opetusta on lähinnä Leo Mellerin opetus. Kirkon piirissä toimivat Karmel-yhdistys ja Israelin Ystävät ry tukeutuvat suurelta osin dispensationalistiseen raamatuntulkintaan, mutta oppia ei tiettävästi selkeästi määritelty. Monet ovat valmiita sanoutumaan irti premillenniaalisen dispensationalismin opeista, mutta pitävät kiinni käsityksestä että Raamattu velvoittaa kristityt tukemaan Israelin valtiota. Timo Stewart on tutkimuksessaan päätenyt johtopäätökseen, että Suomen kristillinen liitto (kristillisdemokraatit) on 70-luvulta lähtien ollut kristillissionistinen puolue. Näin siis kristillisen sionismin ajatukset saavat ideologisia ja käytännöllisiä ilmenemismuotoja Suomessa, jotka vastaavat pitkälle sitä mitä kirjoittaja kertoo kohdanneensa muualla.

"Pitäkää sen tähden minun lakini ja käskyni. Älköön kukaan teistä, olipa hän pysyvä asukas tai teidän keskuudessanne asuva siirtolainen, tehkö mitään näistä iljettävistä teoista... .. Älkää te siis teoillanne saastuttako maata, ettei se oksentaisi pois teitäkin, niin kuin se oksentaa entiset asukkaansa." (3 Moos 18:26-28).

Jumala antoi maan Aabrahamille ja Saaralle lahjaksi vahvistaakseen liittonsa. Lupaukseen liittyivät selkeät velvoitukset.

"Minä teen sinusta suuren kansan ja siunaan sinua, ja sinun nimesi on oleva suuri ja siinä on oleva siunaus." (1 Moos 12:2).

Aabraham ja Saara siunattiin, että heidän kauttaan Israelista tulisi siunaus kaikille kansoille maan päällä, kansakuntien valo, joka avaa sokeiden silmät ja päästää kansat vapaiksi pimeydestään (Jes 42:6-7). Tämän liiton kautta Aabrahamin kanssa ja valitessaan Israelin, Jumala näyttää, mitä tarkoittaa elää Jumalan kansana kansakuntien joukossa. Jumala valitsi israelilaiset näyttääkseen maailmalle, mitä on elämä Jumalan kanssa rauhaa, oikeudenmukaisuutta, tasa-arvoja ja rakkautta toteuttaen.

Pelastuksessa Egyptin orjuudessa näemme armollisen Jumalan, joka haluaa panna lopun Egyptin hallitsijan korruptoituneelle rikkaudelle ja sen turvin ylläpidetylle sorrolle. Jumalan tahto oli, että orjuutettu ja maaton heprealaisten joukko saa kotimaan, joka vuotaa maitoa ja hunajaa. Jumala johdatti heidät pois Egyptistä luomaan uuden yhteisön, joka on perustettu rakkauden, oikeudenmukaisuuden ja oikeamielisyyden perustalle eikä rikkaiden ja mahtavien väkivallalle kuten Egypti.

Saavuttuaan omaan maahansa, israelilaiset kääntyivät takaisin maailmallisuuteen. Vastoin profeetta Samulien varoituksia he valitsivat kuninkaan ja antoivat tälle suuret valtaoikeudet. Seurauksena oli vääryyden, epäjumalanpalveluksen ja oikeudettomuuden pääseminen vallalle maassa. Profeetat varoittivat, että liiton rikkominen johtaisi kansan tuhoon, mutta kansa ei kuunnellut profeettojen ääntä. Pakkosiirtolaisuudessa, kun kansa oli jälleen koditon, profeetat tarjosivat Jumalan anteeksiantoja ja lupasivat toivon paluusta luvattuun maahan niille, jotka tekevät parannuksen.

Tuolloin israelilaiset – sen sijaan että olisivat palanneet valloittajina – tulivat elämään yhdessä tuossa maassa jo asuvien kansojen kanssa.

Raamattu todistaa meille yksiselitteisesti, että Jumalan vaakakupissa oikeudenmukaisuus, rakkaus ja oikeamielisyys painavat enemmän kuin lupaukset valitulle kansalle. Lupauksen ehdoista ei tingitä. Ehkä Jumalan viesti kansoille on erilainen eri aikoina? Niille, jotka ovat kodittomina ja vailla kotimaata, Jumala lupaa maan ja siunauksen. Ne, jotka koettavat anastaa maan ja riistää sitä, menettävät sen. Vanhan Testamentin tutkija Walter Brueggemann kirjoitti Sojourner's aikakauslehdessä kiteyttäessään tutkimuksensa tuloksia:

"Raamatussa huomio kohdistuu niihin, jotka ovat pakkosiirtolaisia ja kaipaavat kotipaikkaa... vauras maa tekee kuninkaista kuoleman lähettiläitä. Yhteiskuntaa alkaa leimata maata hallitsevien kiihkeä pyrkimys pitää kaikin keinoin kiinni siitä mitä he olivat saaneet hallintaansa."

Brueggemann toteaa, että tämä peruskysymys on kaikkien oman aikamme konfliktien ytimessä.

"Eikö asevarustelussa ole kysymys juuri tästä? Kuinka paljon tarvitsemme aseita välttääksemme maamme menettämisen? Keskusteluun hiipii tietoisuus, että tällainen itsepuolustus voi olla tapa menettää maa, ei puolustaa sitä. Hallitsija aina haluaa uskoa, että on olemassa keino kiertää tooran määräykset ja silti säilyttää maa. Toora kuitenkin on peräänantamaton ja todistaa, että ne jotka himoitsevat maata (vastoin tooran määräyksiä), menettävät sen."

Vanha Testamentti valmistaa tietä Jeesukselle, jonka henkilössä tämä Jumalan viesti ja lupaus ruumillistuu. Neitsyt Maria kiitosvirressään laulaa valtaapitävistä, jotka kukistetaan ja maan vähäisimmistä, jotka korotetaan (Luuk 2:46-55). Saamme kuulla, että ne jotka etsivät pöydistä itselleen

parasta paikkaa nöyrytetään ja nöyrät ja hiljaiset palkitaan ylenpalttisesti. (Luuk 14:1-14). Matteus sanoo suoraan että nöyrät – eivät rikkaat ja vallantäyteiset – perivät maan (Matt 5:5)

Myös Jeesus itse opettaa meille

"Sillä se, joka tahtoo pelastaa elämänsä, kadottaa sen, mutta joka elämänsä minun tähteni ja evankeliumin tähden kadottaa, on sen pelastava." (Mark 8:35).

Profeetta Jesaja kehottaa Jumalan ihmisiä avaamaan sydämensä ja kohtaamaan avosylin kaikki kansat:

"Ei riitä, että olet minun palvelijani ja saatat ennalleen Jaakobin heimot, tuot takaisin Israelin eloonjääneet. Minä teen sinusta valon kaikille kansoille, niin että pelastus ulottuu maan ääriin saakka." (Jes, 49:6; Jes 42:6-9; Jes 56:6-8)"

Jesaja ennustaa päivän, jolloin Herra Sebaot valmistaa pidot kaikille kansoille, herkkuruokien aterian (25:6) ja kutsuu Israelin rukoushuoneeksi kaikille kansoille (Jes 56:3-8). Joonan kirja todistaa Jumalan huolenpidosta ja armosta muulle kansalle kuin Israelille – kansalle, joka on Israel verivihollinen.

Kristitty uskoo, että Jeesuksen kautta Jumalan uusi liitto on laajentunut kattamaan kaikki ihmiset. Jeesus ruokaili ja teki työtä syntisten kanssa ja taisteli tekopyhyyttä, ja rikkaiden sortoa vastaan. Hänessä ruumiillistui Jumala, joka haluaa kutsua kaikki viinitarhaansa samaan pöytään.

Tervejärkeeseen teologiaan ja etiikkaan

Hedelmistään te heidät tunnette

On tuskallista nähdä kuinka täällä Pyhässä Maassa, ja koskien tätä maata, Jumalan Pyhää Sanaa meille on häikäilemättömästi vääristely ja väännelty, että sillä voitaisiin perustella väkivalta, sorto, epäoikeudenmukaisuus ja vääramielisyys. Kaikki Pyhän Maan kolme uskontoa ovat syyllistyneet pyhien tekstien käyttämiseen toisia vastaan. Millään näistä ei ole yksinoikeutta vihaan tai sen puoleen totuuteen. Tämän tunnustaminen auttaisi meitä löytämään keinot elää yhdessä ja jakaa vahvistaa yhteisiä arvoja, joita ovat jokaisen ihmisen arvokkuus ja tasa-arvoisuus.

Martti Lutherin opetusten perustana oli usein "terveen järjen" teologia ja etiikka. "Was Christus triebet?" Lutherille kirjoitukset todistivat Jumalan uutta luovasta, maailmaa muuttavasta rakkaudesta Jeesuksessa Kristuksessa. Tämä sanoma oli "kaanon kaanonin sisässä.". Kertomus Jeesuksesta osoittaa tien eettiseen uudistumiseen: kuolemasta elämään, sairaudesta tervehtymiseen, sorrosta vapauteen, syyllisyydestä anteeksiantamukseen, epäoikeudenmukaisuudesta oikeuden toteutumiseen ja vihasta rauhaan ja rakkauteen. Meidän olemassaolomme mysteeriin kuuluu ristiriita oikeudenmukaisuuden ja anteeksiannon välillä – kuitenkin sekin sulautuu Jeesuksen uutta luovassa ja uudistavassa voimassa keskellämme. Elämämme suuntaviitta on ristiriitojemme sovittamiseen Kristuksessa. Kristus ei ole minulle soturikuningas joka tulee tappamaan ja tuomitsemaan, vaan ristiinnaulittu Vapahtaja, joka on tullut tuomaan rakkauden ja pelastuksen kaikille ihmisille.

Sionismi ja kristillinen sionismi keskittyvät vain valikoivasti joihinkin Raamatun lupauksiin välittämättä siitä, miten suuressa ristiriidassa ne ovat muiden Raamatun opetusten kanssa. Raamattu ei ole yksinäytöksinen näytelmä vaan dynaaminen ja polveileva tarina, joka todistaa Jumalan tahdosta muuttaa ja siunata maailmaa niin että sen kansat voisivat elää rauhassa keskenään.

Kristillisen sionismin ristiriitoja ja vaikutuksia

Vuonna 2006 eräiden Jerusalemin kirkkojen johtajat laativat yhdessä julkilausuman, jossa käsiteltiin kristillistä sionismia ja sanouduttiin irti tämän liikkeen opeista ja päämääristä. ([Jerusalemin julistus 2006](#)).

Kiistämme yksiselitteisesti kristillisen sionismin opit. Ne ovat väärää oppia, joka väärstä Raamatun sanoman rakkaudesta, sovinnosta ja vanhurskaudesta.

Emme hyväksy kristillissionistien johtajien nykyistä liittoumista eräiden [poliittisten] voimien kanssa, jotka vaikuttavat Israelin ja Yhdysvaltojen hallituksissa. Parhailaan nämä voimat ulottavat valtapiriään Palestiinaan luomalla yksipuolisesti uusia rajoja alueen sisälle. Tällainen toiminta väistämättä johtaa väkivallan kierteeseen, joka uhkaa Lähi-Idän ja koko maailman kansojen turvallisuutta.

Erityisen ongelmallisia kristillisen sionismin vääristymiä ovat:

Luomisen ja lunastuksen teologian vääristäminen:

Kristillinen sionismi perustuu vääristyneeseen oppiin luomisesta ja lunastuksesta. Jumala loi kaikki ihmiset tasa-arvoisiksi ja omiksi kuvikseen. Meille kaikille kuuluvat samat oikeudet, ihmisarvo ja kunnioitus. Jumalassa ei ole juutalaista tai pakanaa, miestä tai naista, sillä ristillä Kristus rakasti ja sovitti koko mailman Jumalan omaksi. Pelastushistoria todistaa ymmärryksemme avartumisesta heimojumalan kunnioittamisesta uskoksi universaaliin koko maailman Jumalaan. Ei pelkästään heprealaisten pyhien kirjoitusten jälkeen vaan näiden pyhien kirjoitusten puitteissa. Jo profeetta Hesekiel kuvaa tilanteen, jossa israelilaiset elävät pakkosiirtolaisuuden jälkeen maassa sovussa siellä jo asuneen kansan kanssa:

Tämä maa teidän tulee jakaa keskenänne, Israelin heimojen kesken. Jakakaa arpomalla perintöosat itsellenne ja muukalaisille, jotka asuvat teidän keskellänne ja synnyttävät lapsia keskuudessanne. Olkoot he teille samanarvoisia kuin syntyperäiset israelilaiset ja saakoot samoin kuin te arvalla perintöosansa Israelin heimojen keskuudesta" (Hes 47:21-22).

Raamatun Israelin rinnastaminen nykyiseen Israelin valtioon:

Oletus, että raamatun Israel ja nykyinen Israelin valtio ovat rinnastettavissa, on hyvin ongelmallinen. Juutalaiset tulivat tähän maahan koska heitä vainottiin Euroopassa. Nykyinen Israelin valtio on maailmanyhteisön jäsen ja on hyväksynyt kansainvälisen oikeuden säädökset ja menettelytavat.

Epäoikeudenmukaisuus:

Profeetat ja itse asiassa myös kymmenen käskyä alleviivaavat oikeuden noudattamista. Kristillinen sionismi sivuuttaa ihmisoikeuksien ja ihmisten oikeuksien loukkaukset, joita jatkuvasti tapahtuu Israelissa/Palestiinassa. Vaihtoehtoisesti tätä todellisuutta koetetaan vääristellä ja selitellä pois. Kristillisessä Palestiinan kristityille ei ole mitään roolia ja siksi heidän oikeuksiaan, perintöään ja maanomistusoikeuksiaan nykyisen Israelin alueella ja palestiinalaisalueilla ei haluta tunnustaa. Heidän opetuksensa mukaan, Jumala on rajannut siunauksensa juutalaisille eikä välitä palestiinalaisista olivatpa he kristittyjä tai muslimeja. Heidän Jumalansa ei puolusta näitä ihmisiä, jotka taistelevat epäoikeudenmukaisuuden ja sarron keskellä päivittäisessä elämässään.

Väkivallan ja sodan ihannointi ja alueen militarisointi erityisesti Yhdysvaltojen ulkopoliitiikan kautta

Kristillisen sionismin ideologia puolustaa sotilasvarustelua ja sota Lähi-Idässä ainoana "ratkaisuna" ja profetioiden toteutumisen väylänä. Kristillinen sionismi ei sitoudu raamatun opetukseen väkivallattomuudesta, rauhan edistämisestä ja kristillisestä rakkaudesta. Esimerkkinä tästä, Libanonin sota kesällä 2006 tulkittiin tervetulleeksi merkiksi Harmageddonin taistelun alkamisesta ja Jeesuksen toisesta tulemisesta. Heidän opetuksessaan evankeliumista tulee suurvaltapyrkimyksiä, kolonialismia ja militarismia tukeva ideologia.

Yhdysvaltojen uskonnollisten oikeistopiirien julkaisut puolustavat sotilasvarustelua ja ajavat sotaa muslimivaltiota vastaan – tässä tapauksessa ”ennaltaehkäisevää” hyökkäystä Iraniin.

Erityisesti Palestiinan/Israelin-kysymyksen suhteen useimmat kristityt sionistit vastustavat rauhanratkaisua, jossa israelilaiset ja palestiinalaiset jakaisivat maan. Heidän intressissään on estää yleisimmin tavoitellun kahden valtion rauhanratkaisun syntyminen, jossa luotaisiin pohja ihmisoikeuksien toteutumiselle alueella. Kristityt sionistit järjestelmällisesti kieltäytyvät tunnustamasta ja jopa hyväksyvät Israelin laittomien siirtokuntalaisten väkivallantekoja palestiinalaisia vastaan.

Oppina ja ideologiana kristillinen sionismi on ja vanha, mutta viime vuosikymmeninä siitä on tullut merkittävä Yhdysvaltain ulkopolitiikkaa ohjaava tekijä. CNN:n julkaisemassa kyselyssä vuonna 2006 (Council for the National Interest, 26 Oct. 2006) 31% amerikkalaisista ”uskoo vahvasti tai jossain määrin että juutalaisten kuuluu saada hallintaansa koko ”luvattu maa” mukaanlukien Jerusalem, jotta Jeesuksen toinen tuleminen olisi mahdollinen.”

Vihapuhe ja rasismi:

Kristillinen sionismi on johtanut kristillisissä kirkoissa

raikeään islaminvastaisuuteen ja arabeihin kohdistuvaan ilmiselvään rasismiin, joka on aikamme näkyvin rasismin muoto. Kaikki arabit ja muslimit kuvataan ääriliikkeiden ja radikaalin islamin päämääriä väkivalloin ajaviksi terroristeiksi. Tämä on yhtä väärin kuin jos kuva juutalaisista haluttaisiin luoda muutamien siirtokuntien ääriliikkeiden edustajien perusteella.

Palestiinan kristittyjen eristäminen ja sivuuttaminen

Kristittyjen sionistien maailmassa ei ole tilaa Palestiinan kristityille. Kristittyjen sionistien laumat tulevat Jerusalemiin juutalaisten juhlapyhien aikaan osoittamaan tukeaan Israelille. Monet tulevat Jerusalemin vanhan kaupungin kauppoihin kääntymään ystäviäni muslimikauppiaita ylenkatseellisella ja karkealla tavalla. Palestiinan kristittyjen ja muslimien välit ovat erinomaiset – ovathan palestiinalaiset asuneet maassa rinta rinnan vuosisatojen ajan. Meillä kristityillä ja muslimilla on yhteinen maa, kulttuuri, kieli ja myös kohtalo. Kun kristityt sionistit kieltäytyvät näkemästä tätä, se ajaa kiilan välillemme ja särkee kristittyjen yhteyden.

Lähi-Idän ääriliikkeiden yllyttäminen sekasorron luomiseen

Israelin/Palestiinan kysymys on Lähi-Idän tärkein ratkaisematon ristiriita ja avain alueen muiden konfliktien ratkaisemiseen. Vastakkainasettelun ruokkiminen lisää alueen epävakautta. Arabimaat näkevät lännen puhuvan demokratiasta, vapaudesta ja ristiriitojen rauhanomaisesta ratkaisusta, mutta sallivan Israelille poikkeuksia YK:n päätöslauselmien ja kansainvälisen oikeuden noudattamisessa äänekkäiden kansanliikkeiden tukemina. Riippumatta kiistattomista rikkomuksista, Yhdysvallat avustaa Israelia ja vähintään epäsuorasti laittoman miehityksen ylläpitämistä 3 miljardilla dollarilla vuodessa (2006).

Palestiinan/Israelin konfliktin ratkaiseminen ehkäisisi ääriliikkeiden kasvua Lähi-Idässä. Mikä vapaus, demokratia ja ihmisoikeudet halutaan myös tulevaisuudessa varata vain ”Lännen ystävien” käyttöön kaaos Lähi-Idässä vain pahenee. Muslimit alkavat nähdä vastakkainasettelun uskonsotana islamia ja muslimeja vastaan kuten tapahtuu myös palestiinalaisten keskuudessa. Kun konfliktille aletaan nähdä yhä enemmän uskonnollisia motiiveja, muslimit voivat nähdä myös paikalliset kristityt vihollisina vaikka todellisuudessa kysymys on kansalaisyhteisöistä ja maanomistuksesta. Tämä voi johtaa väkivallan

kierteen kiihtymiseen. Kaikkien rauhantahtoisten kristittyjen täytyy selkeästi sanoutua irti rauhaa uhkaavasta kristillisen sionismin opista ja kertoa se muslimiystävilleen.

Lopuksi

Tämä maa on Jumalan ja Jumala on pannut kristityt, juutalaiset ja muslimit asumaan yhdessä tähän maahan. Täällä olemme kaikki vieraita ja muukalaisia. Jumala haluaa että olemme työtovereita, jotka jakavat maan sadon toisiaan ja toistensa oikeuksia kunnioittaen. Raamatun käyttäminen ulossulkevan politiikan välineenä synnyttää väkivaltaa ja vastakkainasettelua. Uskon, että rauha on mahdollinen vuoden 1967 vihreän linjan pohjalta neuvotellun kahden valtion ratkaisun pohjalta. Edellytyksenä on Jerusalemin jakaminen, pakolaisongelman ratkaiseminen ja siirtokuntien purkaminen. Yhdellä kansalla ei voi olla vapautta ja turvallisuutta ilman että myös toiset sen saavuttavat. Kun kaikille turvataan heidän kansalaisoikeutensa ja oikeutensa ihmisinä, voidaan pysyvä rauha saavuttaa. Jesaja sanoi:

"...vanhurskauden hedelmänä on oleva rauha. Siitä kasvaa levollinen luottamus, turvallisuus, joka kestää iäti." (Jes 32:17).

Kirkkojen johtajien julistus päättyy kehoituksella sitoutua rauhantyöhön ja puolustaa ihmisen arvoa:

Kutsumme kristittyjä kirkoissaan kaikilla mantereilla rukoilemaan Palestiinan ja Israelin ihmisten puolesta. Molemmat kärsivät ja ovat militarismin ja miehitysvallan uhreja. Näiden syrjäntöimenpiteet muuttavat Palestiinan köyhtyneiksi ghetoiksi, joita ympäröivät tarkoin vartioidut Israelin siirtokunnat. Laittomien siirtokuntien ja erotusmuurin rakentaminen palestiinalaisilta takavarikoidulle maalle kalvaa Palestiinan valtion elinkelpoisuutta sekä heikentää rauhan mahdollisuuksia ja turvallisuutta koko alueella. Kutsumme kaikkia vielä vaikkenevia kirkkoja korottamaan äänensä oikeudenmukaisuuden toteuttamiseen perustuvan sovinnon puolesta Pyhässä Maassa.

Sitoudumme etsimään vaihtoehtoja tietä seuraavien periaatteiden avulla:

- Toteamme, että kaikki ihmiset, kukin heistä, on luotu Jumalan kuvaksi. Sellaisina heille kuuluu kunnioitus ja ihmisarvo ja samat loukkaamattomat oikeudet.
- Toteamme, että palestiinalaisten ja israelilaiset kykenevät elämään yhdessä rauhan, oikeuden ja turvallisuuden vallitessa.
- Toteamme, että palestiinalaiset ovat yksi islamilainen ja kristitty kansakunta. Torjumme kaikki yritykset turmella ja hajottaa heidän yhtenäisyyttään.
- Kutsumme kaikkia hylkäämään kristillisen sionismin kaventuneen maailmankuvan ja muut sellaiset ideologiat, jotka opettavat toisille ihmisille kuuluvista oikeuksista toisten kustannuksella.
- Sitoudumme väkivallattomaan vastarintaan. Se on tehokkain tapa lopettaa laitton miehitysvalta ja saavuttaa oikeudenmukainen ja pysyvä rauha.
- Varoitamme vakavasti että kristityt sionistit liittolaisineen pyrkivät oikeuttamaan kolonisaation, apartheidin ja imperialismin.

Jumala vaatii oikeudenmukaisuutta. Ilman sitä pysyvä rauha tai sovinto ei ole mahdollinen. Oikeudenmukaisuuden vaatimus on katoamaton. Oikeuden puolesta on taisteltava uutterasti, hellittämättä ja väkivallattomasti.

"Vain tätä Herra sinulta odottaa: tee sitä mikä on oikein, osoita rakkautta ja hyvyyttä ja vaella valvoen, Jumalaasi kuunnellen." (Miik 6:8)

Tämä on meidän kantamme. Puolustamme oikeudenmukaisuutta. Mitä muuta voisimme tehdä? Vain oikeuden kunnioittaminen turvaa rauhan, joka johtaa sovintoon, turvalliseen elämään ja hyvinvointiin kaikille ihmisille tässä maassa. Taistelemalla oikeuden puolesta avaudumme rauhan työlle ja olemalla rauhantekijöitä olemme Jumalan lapsia.

"Jumala itse teki Kristuksessa sovinnon maailman kanssa eikä lukenut ihmisille viaksi heidän rikkomuksiaan; meille hän uskoi sovituksen sanan." (2 Kor 5:19)

Suomennos: Pyhä Maa –verkkopalvelun ylläpito. www.pyhamaa.net